

ljani je bil njegov koncert vrlo obiskan. Njegova igra je očarujoča. Soglasno ga prištevaljo vsi kritiki med največje virtuozne. Iz Ljubljane je šel koncertirat v Gorico in v Trst. Povsod je dosegel največje priznanje. Na klavirju je spremljal njegovo igro O. Dienzl. Ko se je pa ta moral od njega ločiti, je spremljal velikega violinista njegov rojak, g. I. Prochazka, učitelj „Glasbene Matice“ v Ljubljani.

Sedemdesetletnica dr. Jos. Vošnjaka. Dne 20. januarija je praznoval dr. Jos. Vošnjak svojo sedemdesetletnico. „Slovensko pisateljsko društvo“ mu je priredilo slavnosten večer, pri katerem je čital slavljenec svoje „Spomine“. Rojen 4. januarija l. 1834. v Šoštanju na Štajerskem, je študiral v Celju, Gradcu in na Dunaju. L. 1859. ga je vojska privedla v Ljubljano, kjer je kot mlad zdravnik deloval v bolnici, prenapolnjeni z ranjenci. Potem se je vrnil zopet na Štajersko, kjer se je začelo živahno politično delovanje. Izdal je brošuro „Slovinci, kaj hočemo?“ Z dr. Matijem Prelogom je ustanovil „Slovenskega Gospodarja“, dopisoval v „Novice“, v Einspielerjevega „Slovenca“ in bil med ustanovniki „Slov. Naroda“. Pozneje se je vrnil na Kranjsko, kjer je postal poslanec in deželni odbornik. V slovenski književnosti je znan po raznih delih. Pisal je gospodarsko-poučne stvari in pripovedi. O romanu „Pobratimi“ je „Dom in Svet“ obširneje pisal l. 1889., str. 28. Za slovensko gledališče je spisal drame „Lepa Vida“, „Doktor Dragan“, „Pene“ in „Premogar“. Med veseloigrami imenujemo „Svoji k svojim!“, „Resnica oči kolje“, „Ministrovo pismo“ in „Ženska zmaga“. Od l. 1895. živi dr. Jos. Vošnjak na svojem posestvu v Visolah pri Slovenski Bistrici, se bavi z gospodarstvom in piše knjigo „Iz mojih spominov“.

Kako je Dežman postal nemškutar? O tem je dr. Jos. Vošnjak pri svojem slavnostnem večeru pripovedoval sledeče: L. 1861. so bili za državne poslance po novi ustavi izvoljeni dr. Janez Bleiweis, dr. Toman in v Idriji Dežman, ki se je delal takrat najbolj narodnega in ki je po svoji pesmi „Slava Slavljanom“ in po povesti „Proklete grablje“ imel mnogo vpliva v narodnih krogih. Na vse smo se trdno zanašali, vsi so šli kot slovenski poslanci na Dunaj. A Dežman se je pa izneveril še tisto leto. Ko so se l. 1861. slovenski poslanci peljali na Dunaj, so jih slovesno pozdravljali na Dunaju in v Gradcu slovenski dijaki. Tomanu, ki je bil ognjevit govornik, so prirejali velikanske ovacije, za Dežmana, ki kot govornik nikogar ni mogel navdušiti, se pa nihče zmenil ni. Dežmanovo častilakomnost je to bolelo; obrnil se je na nasprotno stran, kjer so mu dali prvo mesto in so ga radostno sprejeli. Že 27. junija l. 1861. je Dežman nastopil v državnem zboru z govorom proti Tomanu in proti slovenskim zahtevam. Od tega časa je bil vedno hujši nasprotnik Slovencev.

„**Matica Srpska**“ je izdala knjigo „Vizantija i Srbi“, knjiga prva. Napisao St. Stanojević. Pisatelj pravi v uvodu, da bo v desetih knjigah obdelal vse zgodovinske, politične in kulturne odnose med Srbi ter med Bizantom in helensko kulturo. V tej popisuje Balkan pred prihodom Slovanov ter prodiranje Slovanov, Bolgarov in Avarov na Balkanu v VI. veku. — Zadnji „Letopis Matice Srpske“ ima članke: „Odnosaji izmedju Srbije i Ugarske 1331. do 1355. (Petar Marković.) Bogoboj Atanacković. (Jovan Skerlić.) Iz „Knjige skica“. (Dr. Svetislav Stefanović.) Razpust Preobraženskog Narodno-Crkvenog Sabora 1872. (Dr. Stefan Pavlović.) Slede književna poročila in „Beleške“.

Srbska književnost. Jovan Grčić je sestavil „Istorijo srpske književnosti prema nastavnom planu za srednje škole“. Knjiga je izšla v Novem Sadu. Življenje Hercegovcev popisuje v črticah in slikah Svetozar Ćorović v knjigi „U časovima odmora“. Dušan Gjukic je izdal zbirko lirčnih pesmi „Kroz suton“.

Srbska književnost na Nemškem. V Lipskem izhaja „Knjižnica izbranih srbskih umetniških del“, ki objavlja nemške prevode iz srbske književnosti v krasnem izdanju. Nedavno je izšla Milovana Gj. Glišića „Podvala“ v dr. Krausovem prevodu „Ein Geniestreich“.

Slovenska epigrafika. Izšla je druga knjiga „Starih srbskih zapisa i natpisa“, katere urejuje Ljubomir Stojanović.

Jaroslav Vrchlický je spisal novo zgodovinsko dramo v šestih dejanjih „Knížata“, katere snov je zajeta iz dobe Přemyslovcev okoli l. 1000. V njej nam predstavlja Vrchlický boj med slovanstvom in germanstvom, med vzhodom in zapadom.

Jubilejno izdanje „Babice“ je izšlo pred kratkim v zalogi „Unie“. Lepa povest Božene Němcove se nam predstavlja v krasni, okusni obliki.

Sydor Worobkiewicz, poljsko-rusinski pesnik, je umrl 19. okt. pr. l. v Černovicah, star 67 let. Bil je profesor bogoslovja in je zložil tudi več iger, ki so jih radi igrali.

Poljska umetniška akademija se ustanovi v Rimu. Predsednik akademije bo slavni poljski kipar Teodor Rygier.

Veronika Deseniška. Zgodbo Veronike Deseniške, nesrečne soproge celjskega grofa Friderika, katero je že Jurčič izkušal dramatično obdelati, je porabil zdaj hrvaški pisatelj J. E. Tomić za zgodovinsko dramo v štirih dejanjih.